

Regeringens proposition

1975/76: 61

om särskilt investeringsavdrag och statligt investeringsbidrag för inventarieanskaffning

beslutad den 30 oktober 1975.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga de förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

G. E. STRÄNG

RUNE JOHANSSON

Propositionens huvudsakliga innehåll

I syfte att stimulera näringslivet till investeringar i maskiner och andra inventarier framläggs i propositionen förslag om ett särskilt investeringsavdrag vid den statliga inkomsttaxeringen, motsvarande 10 % av anskaffningskostnaden för investeringar i maskiner och andra inventarier som sker under perioden den 15 oktober 1975—den 31 december 1976.

För samma slag av investeringar föreslås dessutom — för de näringsidkare som inte helt kan utnyttja avdraget — alternativt ett statligt skattefritt investeringsbidrag motsvarande 4 % av anskaffningskostnaden. Detta bidrag skall kunna utgå för en anskaffningskostnad av högst 500 000 kr. för beskattningsår under perioden. Bidrag och avdrag kan inte utgå jämsides med varandra.

Förslag till

Lag om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt

Härigenom föreskrives följande.

1 § Fysisk eller juridisk person, som driver rörelse, jordbruk eller skogsbruk och som under perioden den 15 oktober 1975—den 31 december 1976 anskaffar eller tillverkar maskiner eller andra döda inventarier avsedda för stadigvarande bruk i verksamheten, äger vid taxering till statlig inkomstskatt åtnjuta särskilt investeringsavdrag vid inkomstberäkningen för den förvärvskälla vari verksamheten ingår.

2 § Särskilt investeringsavdrag utgör tio procent av anskaffningskostnaden för inventarier som anskaffats under den period som anges i 1 §. I fråga om inventarier, som näringsidkaren tillverkar själv, beräknas procentsatsen på den del av tillverkningskostnaden som nedlagts under perioden.

Avdraget göres vid taxering till statlig inkomstskatt för det beskattningsår under vilket inventarierna har levererats eller kostnaderna för tillverkningen nedlagts. Avdraget får dock åtnjutas högst med belopp som svarar mot skillnaden mellan bruttointäkten och övriga avdrag i förvärvskällan.

3 § Särskilt investeringsavdrag åtnjutes icke för följande inventarier, nämligen

- inventarier med en beräknad varaktighetstid av högst tre år,
- begagnade inventarier,
- personbilar som avses i vägtrafikkungörelsen (1972: 603) och som icke användes i yrkesmässig trafik eller uthyrningsrörelse,
- inventarier som den skattskyldige tillverkar själv, om tillverkningen har påbörjats före den 15 oktober 1975,
- inventarier som har anskaffats genom skriftligt avtal upprättat före den 15 oktober 1975,
- inventarier som icke har levererats under den period som anges i 1 §,
- inventarier för vilka anskaffnings- eller tillverkningskostnaderna under beskattningsåret ej har uppgått till sammanlagt minst 10 000 kronor.

Föreligger synnerliga skäl, får regeringen medge att särskilt investeringsavdrag får åtnjutas för inventarier som levereras efter utgången av den period som anges i 1 §.

Föreligger särskilda skäl, får riksskatteverket medge att särskilt investeringsavdrag får åtnjutas för anskaffning av begagnade inventarier. Mot riksskatteverkets beslut i sådan fråga får talan icke föras.

För inventarier, som har förvärvats från någon med vilken förvärvaren är i väsentlig ekonomisk intressegemenskap, åtnjutes särskilt investeringsavdrag endast om inventarierna har tillverkats av säljaren och tillverkningen påbörjats efter den 15 oktober 1975.

4 § Särskilt investeringsavdrag åtnjutes endast om den skattskyldige framställer yrkande om sådant avdrag i allmän självdeklaration och

företer tillfredsställande utredning om den anskaffningskostnad eller tillverkningskostnad på vilken avdrag skall beräknas.

Har den skattskyldige för visst beskattningsår erhållit investeringsbidrag enligt lagen (1975: 000) om statligt investeringsbidrag för inventarieanskaffning, får han därefter ej åtnjuta avdrag enligt denna lag för samma beskattningsår.

5 § I fråga om handelsbolag eller enkelt bolag beräknas särskilt investeringsavdrag för bolaget.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt uppgift på den utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Förslag till

Lag om statligt investeringsbidrag för inventarieanskaffning

Härigenom föreskrives följande.

1 § Fysisk eller juridisk person, som driver rörelse, jordbruk eller skogsbruk och som under perioden den 15 oktober 1975—den 31 december 1976 anskaffar eller tillverkar maskiner eller andra döda inventarier avsedda för stadigvarande bruk i verksamheten, äger efter ansökan erhålla statligt investeringsbidrag i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

Investeringsbidrag enligt denna lag skall icke räknas som skattepliktig inkomst enligt kommunalskattelagen (1928: 370) och lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt.

2 § Investeringsbidrag får icke utgå om näringsidkaren för beskattningsår under den period som anges i 1 § kunnat helt utnyttja avdrag enligt lagen (1975: 000) om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt. Investeringsbidrag får heller icke utgå, om näringsidkaren för beskattningsåret helt eller delvis har åtnjutit avdrag som nyss nämnts. Bedömningen av frågan huruvida nämnda avdrag kunnat utnyttjas eller har åtnjutits får grundas på taxeringsnämndens beslut.

Investeringsbidrag utgör fyra procent av anskaffningskostnaden för inventarier som har anskaffats under den period som anges i 1 §. I fråga om inventarier, som näringsidkaren tillverkar själv, beräknas procent-satsen på den del av tillverkningskostnaden som nedlagts under perioden.

Investeringsbidrag utgår för det beskattningsår under vilket inventarierna har levererats eller kostnaderna för tillverkningen nedlagts. Det kan utgå för högst två beskattningsår och får ej överstiga 20 000 kronor för varje beskattningsår.

3 § Investeringsbidrag utgår icke för följande inventarier, nämligen inventarier med en beräknad varaktighetstid av högst tre år, begagnade inventarier,

personbilar som avses i vägtrafikkungörelsen (1972: 603) och som icke användes i yrkesmässig trafik eller uthyrningsrörelse,

inventarier som näringsidkaren tillverkar själv, om tillverkningen har påbörjats före den 15 oktober 1975,

inventarier som har anskaffats genom skriftligt avtal upprättat före den 15 oktober 1975,

inventarier som icke har levererats under den period som anges i 1 §, inventarier för vilka anskaffnings- eller tillverkningskostnaderna under beskattningsåret ej har uppgått till sammanlagt minst 10 000 kronor.

Föreligger synnerliga skäl, får regeringen medge att investeringsbidrag får utgå för inventarier som levereras efter utgången av den period som anges i 1 §.

Föreligger särskilda skäl, får riksskatteverket medge att investeringsbidrag får åtnjutas även för anskaffning av begagnade inventarier.

För inventarier, som har förvärvats från någon med vilken förvärvarn är i väsentlig ekonomisk intressegemenskap, kan investeringsbidrag

utgå endast om inventarierna har tillverkats av säljaren och tillverkningen påbörjats efter den 15 oktober 1975.

4 § Ansökan om investeringsbidrag skall göras skriftligen och prövas av riksskatteverket. Ansökningshandlingen, som skall avges på heder och samvete, skall inges senast en månad efter det taxeringen för beskattningsåret vunnit laga kraft.

Sökanden skall skriftligen medge att riksskatteverket får granska sökandens räkenskaper och inhämta de uppgifter ur sökandens självdeklaration som behövs för tillämpningen av denna lag.

Investeringsbidrag utgår endast om sökanden företer tillfredsställande utredning om förhållande som avses i 2 § första stycket samt om den anskaffningskostnad eller tillverkningskostnad som skall ligga till grund för beräkningen av bidraget.

Har sökanden ej lämnat medgivande som avses i andra stycket skall ansökan avslås.

5 § I fråga om handelsbolag eller enkelt bolag beräknas investeringsbidrag för bolaget.

6 § Efter beslut om investeringsbidrag skall riksskatteverket verkställa utbetalning i enlighet med beslutet.

Riksskatteverket skall omedelbart efter det att beslut i fråga om investeringsbidrag har meddelats lämna uppgift härom till länsstyrelsen i sökandens hemortskommun.

7 § Talan mot riksskatteverkets beslut enligt 3 § tredje stycket får icke föras. I övrigt föres talan mot riksskatteverkets beslut enligt denna lag hos regeringen genom besvär.

8 § Den som till ledning för myndighets beslut i fråga om utbetalning av investeringsbidrag avgivit handling med oriktig uppgift och därigenom föranleder utbetalning med för högt belopp är skyldig att till statsverket återbetala vad han har erhållit för mycket.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt uppgift på den utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

FINANSDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1975-10-30

Närvarande: statsministern Palme, ordförande, och statsråden Sträng, Johansson, Holmqvist, Aspling, Lundkvist, Geijer, Bengtsson, Norling, Feldt, Sigurdsen, Zachrisson, Leijon, Hjelm-Wallén

Föredragande: statsrådet Sträng

Proposition om särskilt investeringsavdrag och statligt investeringsbidrag för inventarieanskaffning

Inledning

Investeringsaktiviteten inom näringslivet stimuleras f. n. på olika sätt. Investeringsfonderna för konjunkturutjämning är sedan i våras i praktiken helt frisläppta. Dessa fonder får användas för byggnads- och maskininvesteringar i hela landet fram till våren 1976. Regeringen har dessutom, genom beslut i februari 1975, bemyndigat arbetsmarknadsstyrelsen att lämna industriföretag tillstånd att överföra investeringsfondsmedel till lagerinvesteringskonto. Även de särskilda investeringsfonderna får sedan i somras — utan tidsbegränsning — utnyttjas för byggnads- och maskininvesteringar. Företag med sysselsättningsproblem har vidare i ett flertal fall fått tillstånd av regeringen att utnyttja de särskilda investeringsfonderna för lagerproduktion. Här bör också nämnas att arbetsmiljöfonderna är öppna för miljöinvesteringar i byggnader och maskiner. Lagerstödet är ett annat exempel på en åtgärd som har vidtagits för att skapa förutsättningar för att sysselsättningen skall kunna hållas uppe.

I samband med behandlingen av den av regeringen i våras framlagda propositionen angående de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken m. m. (prop. 1975: 100) aktualiserades ytterligare åtgärder för att stimulera näringslivets investeringsaktivitet. I en motion i riksdagen föreslogs bl. a. införande av ett särskilt investeringsavdrag på 10 % som komplement till investeringsfonderna. Finansutskottet (FiU 1975: 25) fann vid sin bedömning, att det var synnerligen angeläget att näringslivets investeringar stimulerades och hänvisade i detta sammanhang till att man under tidigare konjunkturavmattningar hade tillämpat system med investeringsavdrag. Samtidigt gjordes en hänvisning till ett tidigare av utskottet avgivet betänkande (FiU 1975: 1) enligt vilket ett investe-

ringsavdrag vid beskattningen i kombination med investeringsbidrag för särskilda ändamål borde övervägas för att främja de privata industriinvesteringarna. Finansutskottet uttalade slutligen att utskottet förutsatte att regeringen, när detta motiveras av konjunkturutvecklingen, skulle komma att framlägga förslag om investeringsavdrag i kombination med investeringsbidrag samt att åtgärderna skulle utformas så att de gav största möjliga sysselsättningseffekt. Riksdagen följde finansutskottets linje.

Regeringen har tidigare vid ett flertal tillfällen sökt befrämja maskininvesteringarna under konjunkturavmattningar genom att införa regler om extra skatteavdrag. Under åren 1964 och 1968 infördes bestämmelser om särskilt investeringsavdrag på 10 % vid den statliga inkomsttaxeringen för bl. a. vissa maskininvesteringar. Samma system kom till användning i 1971 års förordning om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt (SFS 1971: 50, prop. 1971: 11, SkU 1971: 7, rskr 1971: 27). Syftet med denna förordning, liksom med de tidigare författningarna, var i princip att påverka företagen att öka sina investeringar i maskiner och inventarier utöver vad som eljest skulle bli fallet.

Mot bakgrund av den tidigare lämnade redogörelsen för den ekonomiska utvecklingen under senare tid finns det skäl att nu vidta ytterligare åtgärder för att i första hand stimulera näringslivet till investeringar i maskiner och inventarier. Denna stimulans bör enligt min mening ges på två sätt, nämligen dels i form av ett särskilt investeringsavdrag, dels genom ett statligt investeringsbidrag. Jag behandlar här avdraget och bidraget vart för sig.

Särskilt investeringsavdrag

Investeringsavdraget bör utformas efter delvis samma principer som gällt för de i det föregående nämnda författningarna i samma ämne. Det bör utgå med 10 % vid taxeringen till statlig inkomstskatt och avse investeringar som sker under perioden den 15 oktober 1975—den 31 december 1976. Med utgångspunkt i dessa riktlinjer har inom finansdepartementet upprättats ett förslag till lag om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt.

Investeringsavdraget bör avse maskiner och andra inventarier som har anskaffats under den ovan angivna tidsperioden.

Avdraget beräknas på anskaffningskostnaden. Vid tillämpningen av 1971 års förordning har uppmärksamats bl. a. det fall att äldre utbytesmaskiner lämnas som dellikvid vid inköp av ny maskin. Det har därvid förekommit att inbytesvärdet på den inbytta maskinen höjts — i vissa fall avsevärt över det verkliga värdet — för att ernå en så hög anskaffningskostnad som möjligt på den nya maskin på vilken investeringsavdrag sedan skall beräknas. Ett sådant förfarande kan självfallet inte

accepteras. Anskaffningskostnaden skall — på samma sätt som gäller vid beräkning av värdeminskningssavdrag — motsvara den verkliga kostnaden och således bestämmas med utgångspunkt i det verkliga värdet på inbytesmaskinerna. Kostnaden för anskaffningen bör f. ö. motsvara vad som gäller beträffande en tillgångs anskaffningsvärde vid uppförande på avskrivningsplan enligt kommunalskattelagens (1928: 370) regler för planenlig avskrivning.

I fråga om inventarier, som näringsidkaren tillverkar själv, bör procentsatsen utgå på den del av tillverkningskostnaden som har nedlagts under anskaffningsperioden den 15 oktober 1975—den 31 december 1976.

De regler om investeringsavdrag som gällde under åren 1971—1973 har i vissa avseenden vållat svårigheter vid tillämpningen. Svårigheterna var delvis förorsakade av att reglerna efter hand utvidgades till att omfatta tre anskaffningsperioder under vilka investeringsavdraget utgick med varierande procentsatser och av bestämmelsen att anskaffningen skulle anses ha skett vid leveransen i de fall att skriftligt avtal och leverans hänförde sig till skilda beskattningsår inom samma anskaffningsperiod. För att undvika att svårigheter uppstår vid tillämpningen bör gälla att avdraget skall göras vid taxeringen till statlig inkomstskatt för det beskattningsår under vilket inventarierna har levererats eller av näringsidkaren tillverkats. Investeringsavdraget bör vidare med hänsyn till bl. a. investeringsperiodens längd avse i princip endast sådana inventarier som levereras under anskaffningsperioden. Efter dessa ändringar bortfaller behovet av särregler i de fall att skriftligt avtal och leverans hänför sig till skilda beskattningsår eller då leveransen sker efter utgången av anskaffningsperioden. På samma sätt som var fallet i 1971 års förordning bör avdraget inte utgå i de fall skriftligt avtal om leverans har upprättats före den 15 oktober 1975 eller — för inventarier som den skattskyldige tillverkar själv — om tillverkningen har påbörjats före den tidpunkten.

Regeringen bör liksom tidigare ges möjlighet att i fall då t. ex. investeringar är av betydande storleksordning och kan beräknas ge en betydande stimulans effekt medge investeringsavdrag för inventarier som skall levereras efter den 31 december 1976.

I de tidigare bestämmelserna fanns en regel om att särskilt investeringsavdrag inte fick åtnjutas för inventarier för vilka investeringsfond för konjunkturutjämning tagits i anspråk enligt beslut av Kungl. Maj:t eller arbetsmarknadsstyrelsen. Som jag nämnt i det föregående är konjunkturutjämningsfonderna, liksom även de särskilda investeringsfonderna och arbetsmiljöfonderna, numera i praktiken öppna bl. a. för maskininvesteringar. Med hänsyn till angelägenheten att få största möjliga effekt på investeringsvolymen förordar jag att avdrag denna gång även får åtnjutas i de fall där nämnda fonder kommer till användning.

Med hänsyn till det statliga investeringsbidraget, som jag strax skall beröra, krävs vissa regler för investeringsavdraget som skiljer sig från vad som gällde enligt 1971 års förordning. En utgångspunkt bör härvid vara att avdraget inte skall få utnyttjas i andra förvärvskällor än den vari investeringen skett. Så gällde för fysiska personer också enligt 1971 års förordning. Men då gällde också att vad som inte kunde utnyttjas under det första beskattningsåret fick föras vidare under ytterligare sex år. En sådan ordning skulle försvåra användandet av bidragsformen, eftersom man skulle bli tvungen att vänta sju år för att se huruvida avdraget kunnat utnyttjas eller ej. Jag föreslår således att avdraget inte i något fall skall få utnyttjas annat än för det beskattningsår varunder leveransen skett. Om avdraget inte kan helt utnyttjas avses bidrag kunna utgå.

Bortsett från regler avseende inverkan på avdragsrätten i fall där bidrag utgår — vartill jag återkommer i det följande — ansluter sig lagförslaget till 1971 års förordning.

Bidrag till vissa investeringar

Investeringsbidraget bör ses som ett komplement till investeringsavdraget som konjunkturpolitiskt instrument. Det bör kunna utgå till samma kategorier av näringsidkare som omfattas av rätten att utnyttja investeringsavdrag samt i princip gälla samma slag av investeringar. Det är avsett att utgå i de fall avdraget inte kan helt utnyttjas. Jag har i det föregående föreslagit att investeringsavdrag inte får föranleda underskott i förvärvskälla. Det betyder att det blir lätt att konstatera om avdraget har kunnat utnyttjas eller inte. Av skäl som jag strax skall utveckla bör bidraget maximeras. Man bör således kunna välja avdraget, även om det inte helt kan utnyttjas. Bidrag bör däremot inte få utgå vid sidan av avdrag. En sådan ordning är olämplig av administrativa skäl.

Vad jag nu sagt innebär således att näringsidkaren har en rätt att välja mellan bidrag och avdrag i de fall när han inte helt kan utnyttja avdraget under beskattningsåret. Har näringsidkaren valt att åtnjuta avdraget till viss del, får han emellertid inte åtnjuta något bidrag för detta beskattningsår. För att undvika för stor tidsutdräkt bör frågan om bidragsrätt få avgöras på grundval av taxeringsnämndens beslut. Jag återkommer i specialmotiveringen till bl. a. denna fråga.

Enligt gällande regler är statsbidrag skattepliktigt i den mån bidraget utgår för att täcka kostnad för vilken föreligger rätt till avdrag vid taxeringen. En sådan tillämpning är emellertid förenad med olägenheter. För maskiner skulle därmed bidraget komma att minska avskrivningsunderlaget — och detta är en följd som skulle komplicera den skattemässiga behandlingen. Detta skulle påverka även den kommunala beskattningen. Bidraget bör därför vara skattefritt.

Bidraget bör utgå med 4 % av anskaffningskostnaden. Detta motsvarar avdragets nettovärde för företag som har en statlig skatt av 40 %. För att undvika för stora kostnader för det allmänna bör bidraget begränsas till anskaffning under ett beskattningsår för högst 500 000 kr. Med hänsyn till att bidraget är avsett för sådana mindre företag och jordbruk som inte kan utnyttja avdraget bör denna gräns kunna anses tillräcklig.

Prövning av ärenden angående investeringsbidrag liksom utbetalning av bidraget bör ske efter ett skriftligt ansökningsförfarande hos riksskatteverket. Ansökan om bidrag bör avse anskaffningar under visst beskattningsår.

Med utgångspunkt i vad jag nu anfört har inom finansdepartementet utarbetats förslag till

1. lag om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt

2. lag om statligt investeringsbidrag för inventarieanskaffning.

Beträffande utformningen av vissa detaljregler vill jag framhålla följande.

Lag om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt

4 §

I andra stycket finns en regel av innebörd att om den skattskyldige för visst beskattningsår fått investeringsbidrag, får han därefter inte åtnjuta avdrag. Denna regel skall ses mot bakgrunden av regeln i 2 § första stycket lagen om statligt investeringsbidrag för inventarieanskaffning. Däri föreskrivs nämligen att bidragsfrågan får avgöras på grundval av taxeringsnämndens beslut. Skulle detta beslut sedermera ändras så att avdraget kunnat helt utnyttjas, skall emellertid avdragsrätten gå förlorad, om bidrag har utgått.

Lag om statligt investeringsbidrag för inventarieanskaffning

1 §

Den krets av näringsidkare som anges i första stycket har, såsom jag tidigare anfört, sin motsvarighet i lagförslaget angående det särskilda investeringsavdraget.

Regeln om skattefrihet i andra stycket har jag berört i det föregående. Därigenom blir kommunalskattelagens regler om beskattning av statsbidrag som utgår till näringsidkare för hans näringsverksamhet inte tillämpliga på investeringsbidraget.

2 §

I första stycket finns de regler jag berört i det föregående om förutsättningar för att bidrag skall kunna utgå. Näringsidkare, som inte helt kan utnyttja sin avdragsrätt enligt lagen om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt, kan således välja mellan avdrag och bidrag. Väljer han avdrag, går han emellertid miste om hela bidragsrätten.

För att åstadkomma förenklingar och likhet med reglerna om investeringsavdraget bör bidraget beräknas på grundval av leveranser och tillverkning under ett beskattningsår.

Bidraget bör begränsas till att avse högst två beskattningsår för att motverka att näringsidkare genom omläggning av räkenskapsår skall kunna komma i åtnjutande av bidrag utöver vad som kan anses normalt under perioden. För de näringsidkare som har räkenskapsår som sammanfaller med kalenderår kan bidrag således komma i fråga dels för beskattningsåret 1975 för leveranser eller tillverkning under perioden den 15 oktober—den 31 december 1975 dels för beskattningsåret 1976 för leveranser och tillverkning under hela detta år.

3 §

Bestämmelserna i denna paragraf motsvarar i stort sett vad som föreslagits gälla för investeringsavdraget.

Riksskatteverket bör — liksom i motsvarande fall beträffande investeringsavdraget — få möjlighet att medge att investeringsbidrag får åtnjutas för anskaffning av begagnade inventarier.

4 §

Ärenden om investeringsbidrag skall avgöras av riksskatteverket. Sökanden har ålagts att förete utredning om att förutsättning föreligger för erhållande av bidrag liksom om underlaget för beräkning av bidraget. Som jag tidigare nämnt kan näringsidkaren få bidragsrätten prövad på grundval av taxeringsnämndens beslut. Han har givetvis även rätt att avvakta beslut i högre instans om fråga där är om att sänka hans taxering. En förutsättning för att bidrag skall kunna utgå är dock hela tiden att han helt avstår från att utnyttja avdrag.

De uppgifter som lämnas i ansökningen om investeringsbidrag bör avgas på heder och samvete. Härigenom kan brottsbalkens regler om osann och vårdslös försäkran tillämpas vid oriktiga uppgifter.

De föreslagna åtgärderna avser investeringar som sker under tiden den 15 oktober 1975—den 31 december 1976. Investeringsavdraget kommer i huvudsak att påverka de preliminära inbetalningarna av B-skatt först under år 1977. Jag räknar därför inte med något skattebortfall för staten under budgetåret 1975/76. Tillkomsten av investeringsbidraget medför emellertid att behov av medel för bidragsutbetalningar kan upp-

komma under innevarande budgetår. För ändamålet bör redan nu ett särskilt förslagsanslag anvisas på tilläggsbudget till statsbudgeten för budgetåret 1975/76. Med hänsyn till osäkerheten om vilket medelsbehov som kan bli aktuellt bör anslaget föras upp med ett formellt belopp av 1 000 kr. Beträffande medelsbehovet för budgetåret 1976/77 återkommer jag i annat sammanhang.

Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att

1. antaga förslaget till lag om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt,
2. antaga förslaget till lag om statligt investeringsbidrag för inventarieanskaffning,
3. till *Bidrag till vissa investeringar* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1975/76 under sjunde huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 1 000 kr.

Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga de förslag som föredraganden har lagt fram.